

Week-Nieuwsbrief 12, 11 - 18 juni 2020

Bericht van de redactie

Van de Redactie

Allereerst: hartelijk gefeliciteerd aan onze "school-geslaagden", en veel succes en geluk in jullie verdere carrière en leven!

Het is opnieuw een goed gevulde extra Nieuwsbrief, met bijdragen van onze regelmatige schrijvers en van de gastpredikant. We vonden de "Penarietoestand" wel een aardig tussendoortje. Let u ook even op het laatste stukje: "Gevonden voorwerpen"? Die liggen vaak al lange tijd bij ons.....

Blijf gezond allemaal!

De Redactie

Bericht van de kerkenraad

Het kan u niet ontgaan zijn: afgelopen zondag zijn wij heel voorzichtig weer van start gegaan met de diensten. Een gehavende dienst, zo kun je het inderdaad noemen, maar toch heel erg waardevol voor de aanwezigen. Mogelijk hebt u het stukje in [Trouw](#) ook gelezen, waarin het aardig is weergegeven. Het is vreemd om na bijna drie maanden weer een dienst te doen. Je gewone routine is weg: zo vergat ik zelf, de bloemen te noemen en ik vrees, dat die bloemen zonder bloemenkaartje zijn afgeleverd. Niet erg allemaal, maar het laat goed het vreemde, het gehavende zien. Het is even wennen, de mensen vertellen hoe ze moeten lopen en er op toe te zien, dat ze niet te dicht bij elkaar staan. Daarom is het goed, rustig aan te beginnen, en zo langzaam op te bouwen naar grotere aantallen kerkgangers. Hoe dat zal verlopen: daar is nog niets over te zeggen, en aan voorspellingen waag ik me maar niet.

We hopen, dat u met genoeg en/of met weemoed naar onze eigen diensten luistert en mogelijk ook nog de landelijk uitgezonden diensten volgt. En wellicht waagt u de komende tijd voorzichtig weer zelf de gang naar de kerk. De protocollen gelden nog en of u komt: dat is natuurlijk altijd geheel uw eigen afweging.

Madzy van der Kooij
Secretaris

BEZOEKERSPROTOCOL
voor de Remonstrantse zondagse kerkdiensten aan de Laan van Meerdervoort
in juni 2020

Aantal bezoekers (excl. predikant, organist, kerkenraadsleden en evt. andere uitvoerenden):

op 7 en 14 juni max. 20, op 21 en 28 juni max. 30.

Beperkingen en andere aanpassingen

Tijdens deze diensten zal er geen samenzang zijn, na de dienst is er geen koffiedrinken. Verzoeken het gebruik van het toilet zo veel mogelijk te beperken. Er zal geen kinderopvang zijn.

Er ligt ook geen kaart ter ondertekening op de kist. De dozen voor doppen en DE-punten zijn verwijderd uit de hal. Indien het weer het toelaat zal de tuindeur in de kerkzaal open staan.

Toegang

Uiteraard zijn de diensten cf. de RIVM-regels alleen toegankelijk voor wie niet hoest en geen koorts heeft. Ook huisgenoten van mensen die in quarantaine zijn of corona hebben zullen slechts digitaal kunnen deelnemen.

De achteringang van de kerk zal in juni gesloten blijven. De poort voor de fietsenstalling zal wel open zijn.

Bezoekers worden bij de ingang begroet door een kerkenraadslid. In de (eventuele) rij wachtenden moet uiteraard anderhalve meter afstand worden gehouden.

Het kerkenraadslid geeft aan wanneer een bezoeker – of een bezoekerspaar – naar binnen mag. Een volgende bezoeker (of bezoekerspaar) zal pas worden toegelaten wanneer de voorgaande bezoeker(s) de kerkzaal zijn binnengegaan.

In de hal en bij het toilet zal er een ontsmettende handgel aanwezig zijn.

De beschikbare stoelen in de kerkzaal zijn reeds op de juiste afstand van elkaar geplaatst. Voor echtparen zijn er stoelen naast elkaar. De ‘zitstoelen’ zijn herkenbaar aan het feit dat er een liturgie op ligt, op de stoel ernaast kunt u evt. uw jas neerleggen: daarmee kan de doorstroming aan het begin en eind van de dienst worden bevorderd. Tip: laat uw jas in de auto, als het weer dat toelaat.

Na afloop van de dienst zal door een kerkenraadslid worden aangegeven welke bezoeker(s) de kerkzaal op dat moment kunnen verlaten. In de hal mogen steeds max. 3 personen aanwezig zijn.

Er zullen collectebussen voor de collectes zijn.

Aanmelding en reservering

Aanmelding voor wie internet heeft per mail aan: remondenhaag@hetnet.nl

Voor wie geen internet heeft: telefonisch: 070 3250 779.

In beide gevallen: vóór donderdag 10 u. Uw naam wordt op een lijst gezet, zodat we kunnen zien, of iedereen, die komt zich heeft aangemeld. Indien u ná aanmelding alsnog klachten krijgt, meldt u zich dan alstublieft af bij secremondenhaag@gmail.com of 070-2134914.

Leden en vrienden zónder internet gaan voor, omdat zij de diensten niet op andere wijze kunnen volgen. Voor de overige leden en vrienden geldt (behoudens het onderstaande): 'wie het eerst komt, het eerst maalt'.

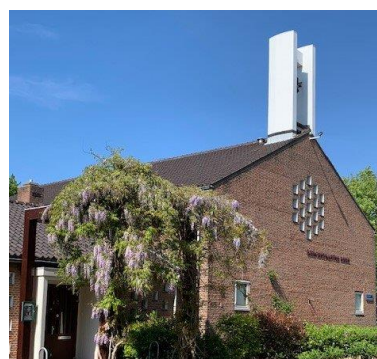
Indien er meer aanmeldingen dan plaatsen zijn, hebben degenen die niet konden worden toegelaten de volgende keer (ook) voorrang. Wie op 7 juni bij de deelnemers hoort kan op 14 juni niet nogmaals deelnemen. Voor de diensten van 21 en 28 juni wordt deze regeling mogelijk aangepast.

De Kerkenraad

Den Haag, 26 mei 2020

De eerste dienst

Het artikel van Trouw en ook het stuk van Madzy van der Kooy namens de kerkenraad gaan voorbij aan 'de Dienst' waar in totaal 19 mensen bij aanwezig waren (11 gemeenteleden, 7 officiële personen en 2 medewerkers van Trouw). En ze leggen accenten op wat fout ging.

Ik was niet aanwezig, maar kreeg natuurlijk wel direct verslag van de predikant. Zij heeft het met alle beperkingen als een goede dienst in een goede sfeer ervaren. Het is de moeite waard om de dienst bij "[Kerkdienst gemist](#)" thuis te beluisteren: een 'klassiek Remonstrantse preek' waarin Bijbel en heden hun plaats hebben, met prachtige orgelmuziek van Hans Jacobi, die preludeerde op ieder gezang dat in de [liturgie](#) stond aangegeven (maar niet gezongen mocht worden).

Een goede, m.i. geslaagde eerste dienst, waar het Trouw-artikel geheel aan voorbij is gegaan. De tweede dienst moge dit voortzetten!

An de Bijll Nachenius

Zondag 14 juni, 10.30 uur, kerkdienst in aangepaste vorm

Voorganger ds Rien Lutmers

Na studie theologie VU (jaargenoot van Johan Goud) en Leiden

(bij prof Heering en prof Adriaanse), ben ik steeds werkzaam geweest als pastor in de gezondheidszorg (eerst in verpleeghuizen en later in een ziekenhuis.) Tijdens mijn werk in het ziekenhuis heb ik een rechtenstudie voltooid met als specialisatie Gezondheidsrecht. Ik heb daarna een juridisch adviesbureau opgericht, waarin ik mij richtte op arbeidsrecht en gezondheidsrecht. In dat kader heb ik o.a. deelgenomen in klachtencommissies. Het juridische werk nam zoveel tijd dat ik in 2010 afscheid nam van het ziekenhuis. Ik vind het nu een voorrecht om af en toe voor te mogen gaan in de Remonstrantse gemeente Den Haag.

Bij deze kerkdienst mogen 20 mensen aanwezig zijn. **Aanmelden is verplicht.**

Kerkdiensten in aanpaste vorm in de Remonstrantse kerk

Zondag 14 juni, 10.30 uur, voorganger
ds Rien Lutmers

Zondag 21 juni, 10.30 uur, voorganger
ds Martijn Junte

Zondag 28 juni, 10.30 uur, voorganger
ds Antje van der Hoek

U kunt tijdens de kerkdiensten meeluisteren
via [kerkdienst.gemist](https://kerkdienst.gemist.nl).

Als u wilt deelnemen aan de diensten dan is opgave voor deze diensten **verplicht**. U kunt zich opgeven door een mail te sturen naar remondenhaag@hetnet.nl of te bellen met de administratie tel. 070-3250779.

Online Kerkdiensten komende weken:

De landelijke broederschap biedt kerkdiensten aan ter vervanging van de lokale kerkdiensten die afgelast zijn in verband met de coronacrisis. Deze zijn wekelijks vanaf zondag te bekijken op het [YouTube](#) kanaal.

Zondag 14 juni, **ds Sigrid Coenradie** vanuit Eindhoven

Zondag 21 juni, **ds Pieter Korbee** vanuit Alkmaar

Zondag 28 juni, **ds Koen Holtzapffel** vanuit Breda

Collecte tweede kwartaal

De collecte is het tweede kwartaal bestemd voor Colorful Chances

Wij rekenen op uw gulle bijdrage voor dit mooie doel.

U kunt uw donatie overmaken naar de rekening: NL 93 INGB 0000 0063 97 van de kerk onder vermelding van: collecte Colorful Chances.

Onze hartelijke dank!

De diaconale commissie

Ons pastoraal team staat voor u klaar.

U kunt hen bereiken op:

Ds Antje van der Hoek: telefoon: 0252-211204,
e-mail: hoekpred.remodenhaag@gmail.com

Ds Reinhold Philipp Telefoon: 070-3878732,

e-mail: reinholdphilipp@freedom.nl

‘... Aan zijn beminden in de slaap’

* Deze week een bijdrage van ds Martijn Junte. Hij is geestelijk verzorger, gastpredikant en voormalig stagiair binnen onze gemeente. Hij schrijft over zijn indringende ervaringen in de zorg. Het staat in het kader van het Pinksterfeest, dat we onlangs vierden.

Met deze crisis verandert het werk als Geestelijk Verzorger. Ik ben er niet langer uitsluitend voor de bewoners, ook medewerkers geven aan ondersteuning nodig te hebben. In het kader van Pinksteren deel ik een aantal van mijn ervaringen. Ik moest denken aan de vele talen die de leerlingen blijken te spreken, wanneer ze door Gods Geest zijn vervuld. Meertaligheid en de noodzaak om steeds nieuwe talen te leren, daar moest ik aan denken nadat ik onderstaand stukje had geschreven. Rond de Pasen, op Goede Vrijdag openbaarde het virus zich in het huis waar ik op dit moment veel werk. Twee bewoners bleken positief getest. Om die reden werden zij direct overgebracht naar een andere locatie. Daar was een verpleegunit, die al in cohort gegaan was. Dat wil zeggen dat iedereen er besmet was. Daar konden deze dames zich vrij bewegen en hoefden niet op hun kamer te blijven. Ik kwam op Tweede Paasdag één van hen tegen. Ze zat verdrietig in een hoekje van de huiskamer. Ze wilde naar huis. Ze miste haar ouders. Ze kon haar man niet meer vinden. Ik luisterde naar haar. Ik sprak haar aan, maar ze kon onmogelijk zien wie ik was. Ik was geheel in beschermende kleding: schort, handschoenen, mondkapje, beschermingsbril. Ze herkende me wel, zei ze, aan mijn voorhoofd. Ik kwam daar omdat op deze locatie onrust bestond onder de teams. Daar was het virus al langer. Op de VPU waren al meerdere personen overleden. Op een gegeven moment waren het er vier op een dag. Van het hele team dat daar samen werkte en voor de bewoners zorgde, waren er nog maar drie niet ziek. Eén collega lag op de IC. Ik was door de locatiemanager gevraagd of ik er naartoe wilde voor ondersteuning. In de verpleeghuizen is door de sociaal-psychologische disciplines -maatschappelijk werkers, psychologen, agogen en geestelijk verzorgers- ondersteuning ingericht, maar in de verzorgingshuizen ontbreekt die.

Ik zat bij de overdracht. De dagdienst vertelde aan de avonddienst wat er gedaan moest worden. Ik stelde me voor en legde uit waarvoor ik er was. "Ik kan me zo goed voorstellen dat het misschien nauwelijks te doen is", zei ik. Ze lachten. "We moeten wel. Vorige week waren we geraakt. Toen hebben we gehuild, maar nu gaan we gewoon aan het werk." We praatten nog even. Je merkte dat er nauwelijks nog ruimte was om stil te staan bij wat hen overkomen was. Ze vertelden dat ze het met elkaar volhielden en dat hun leidinggevende er altijd was. Als ze begonnen met de dienst, maar ook bij de wisseling van de avond- en nachtdienst om elf uur 's avonds. Uiteindelijk kon ik niet veel concreets doen voor hen. Ik bezocht na het overleg twee bewoners. Zoals gezegd, de mevrouw die voor haar bestwil was overgeplaatst uit het verpleeghuis. Ze zag er niet uit alsof ze het zo ervoer. Ze zat somber in haar stoel en keek uit het raam. Het was onduidelijk of het door de ziekte kwam, waar ze overduidelijk last van had, of door een gevoel van ontheemding. De andere bewoner was me door de verpleging aangeraden. Het was een katholieke mevrouw die kampte met een schuldgevoel. Tijdens de paasdienst op televisie was ze in slaap gevallen. Of God het haar niet kwalijk nam? Daar zat ze erg over in. Ik zong voor haar Huub Oosterhuis: 'Hij geeft het zijn beminden in de slaap.'

De meesten van ons moeten opletten, wakker zijn tijdens de dienst, maar aan zijn geliefden geeft God het als ze slapen. Ze liet het even op zich inwerken. Ja, Huub Oosterhuis kende ze wel. Gerustgesteld begaf ze zich terug naar de huiskamer.

Deze crisis vraagt erom dat vele talen gesproken moeten worden, willen we aan iedereen laten merken dat ze gehoord worden. Dat blijkt op dit moment noodzakelijk om samen uit de crisis te komen. De taal van de overdenking, de taal van de liturgie is er één, maar het aantal mensen dat die taal goed spreekt neemt af. Het komt er dus op aan om nieuwe talen te blijven leren.

Martijn Junte

Penarietoestand

De aardappelboer zit in de puree.
De tandarts trekt het niet meer.
De elektricien kan de spanning
niet meer aan.
De ploot zit aan de grond.

De exporteur voert niets meer uit.
De kweker zit op zwart zaad.
De kappers zitten met de handen in het haar.
De kroegbaas is goed zat.

De gids is de weg kwijt.
De reisleader komt er niet meer uit.
De stratenmakers staan op straat.
De zwemleraar gaat kopje onder.

De brandweermannen zijn uitgeblust.
De opticien wenst iedereen sterkte.
De treinmachinist is het spoor bijster.
De postbode is erg bezorgd.

De wielrenner kan niet rondkomen.
De imker kan er met de kop niet bij.
De uroloog is pissig.
En de deejay die draait door.

De gynaecoloog bevalt het niks.
De calculator rekent nergens meer op.
De loodgieter staat het water aan de lippen.
De toiletjuffrouw zit in de shit.

De voetballer heeft geen doel meer.
De windmolenbouwers gaan in hoger beroep.
De inpakkers kunnen wel inpakken.
Voor de behangers is geen rol weggelegd.

De rij-instructeur kan niet schakelen.
Bij de cardioloog komt het 'hart' aan.
De cartoonist ziet geen tekenen van herstel.

De audicien vindt het ongehoord.

De baggeraar vindt het bagger.

De dermatoloog krijgt het vel over de neus.

De diëtist wordt aan het lijntje gehouden.

De frezer heeft niets meer te vrezen.

De mijnwerkers zien het donker in.

De prostituees gaan naar de kloten.

De pedicure heeft geen poot om op te staan.

De gedetineerden zien het niet meer zitten.

De golfspeler mist zijn hole.

De rotsklimmer grijpt naast zijn houvast.

De bridger gaat helemaal down.

De dieven pikken het niet meer.

De nagelstylist heeft geen nagel om aan het gat te krabben.

De boswachter ziet door de bomen het bos niet meer.

De slaggers hebben niet genoeg vlees op de botten.

De werkster is gevloerd

De klusjesman ziet er geen gat meer in.

En de dokter is er goed ziek van....

Marrigje Hartman

(Met dank aan Margreet Jonkers)

Manna voor onderweg 10

**Over het getal 10, mantelzorg
en andere lijnen in ons leven**

Mij spreekt de blomme een tale,
dichte Guido Gezelle in het midden van de 19^e eeuw. Mij spreken de cijfers een taal,
zouden allen kunnen zeggen die vertrouwd zijn met het Hebreeuws. Want elke letter heeft
daarin tevens een getalswaarde. Elke letter en elk getal staat ergens symbool voor. Een
taal die wij praktisch vergeten zijn. Al hebben bepaalde getallen nog wel een zekere lading
voor ons. Mede omdat we weten dat ze veel in de Bijbel voorkomen, zoals de getallen 3 en

7. Het getal 10 heeft iets minder status, maar komt toch wel bijna 150 maal voor in de Bijbel.

Zegt op zich niet zoveel, maar bij 'manna 10' toch aardig om even bij stil te staan. 10 is 'toevallig' ook de som van die twee heilige getallen, 3 en 7. Het is bovendien $3 \times 3 + 1$, zoals 50, het getal van het Jubeljaar $7 \times 7 + 1$ is. Toeval, getallenfetisjisme, afgoderij of een kwestie van samenhangen die zich in belangrijke mate aan onze waarneming onttrekken? Een manier om lijnen in het leven aan te brengen, waar we soms wel behoefte aan hebben. Lijnen die dan misschien weer troost kunnen bieden in overigens onbegrijpelijke situaties. Of inspiratie. Zoals kunst en poëzie dat ook kunnen doen. En alle bijbelse verhalen die herkenningspunten opleveren, via een preek, een kringgesprek of wanneer we eens aan het lezen gaan. En manna vinden.

Bekende bijbelse tientallen zijn de Tien Geboden en de tien plagen van Egypte. Een minder bekend en wat verborgen tiental zit in de 10 koningen waar Abraham, toen nog Abram, mee te maken kreeg. In Genesis 14 en verder wordt verteld hoe er een strijd woedde tussen negen koningen. Zij waren verdeeld over twee partijen: één groep van vier koningen en één groep van vijf koningen. De groep (bende zouden we nu misschien zeggen) van vier had de groep van vijf verslagen. Bij de groep van vijf hoorden ook de koningen van Sodom en Gomorra. Abrams neef Lot woonde in Sodom. Lot was daarom met al zijn stadsgenoten, vee en huisraad als krijgsbuit en krijgsgevangene afgevoerd. Dat was Abram te gortig. Hij bracht een leger op de been van 318 man en slaagde er daarmee in Lot en zijn stadsgenoten te bevrijden. Hij begeleidde hen terug naar huis.

Onderweg gebeurde er iets bijzonders: ze ontmoetten een 10^e koning, van een heel andere snit dan de eerdergenoemde negen: Melchizedek, koning van Salem. Die namen zeggen het al: Melchizedek betekent Gerechtigheid, Salem betekent (natuurlijk, zie shalom) Vrede. Die zouden wij wel willen ontmoeten, nu we ons voorzichtig kunnen losmaken uit het ergste krijgsgewoel van de coronacrisis. Een kans van 1 op 10?

Maar Abram had die ontmoeting verdiend: hij had zich uitsluitend in het strijdgewoel begeven om zijn neef Lot te bevrijden. Een soort mantelzorg. En zoiets als mensen in de zorg de afgelopen maanden deden. Abram wil geen extra beloning voor de bevrijding van Lot en diens stadsgenoten. Alleen een onkostenvergoeding voor al de manschappen die hij had opgetrommeld. Het ging Abram om Gerechtigheid, niet om gewin. Meer een kwestie van geven dan van nemen. Door je hart te volgen. .

Bram Rutgers van der Loeff

Dat is Levenskunst

Het geluk zit binnenin, het geluk zit diep in je hart.

Je geeft het door, als je vriendelijk bent, waar anderen onvriendelijk zijn.

Als je helpt, waar niemand meer helpt als je tevreden bent waar anderen eisen stellen.

Als je lacht waar anderen lelijk kijken, of als je kunt vergeven waar anderen vuisten maken.

Het geluk zit diep in jezelf en men zal zeggen : "je bent een dromer "

Je bent een dromer omdat je nog steeds in mensen gelooft, omdat je gelooft in het leven en in het feit dat alles anders kan.

Het geluk zit diep in jezelf.

Menselijk geluk is geen product van technische vooruitgang.

Menselijk geluk hangt af van beminnen en bemind worden, en van zoveel kleine dagelijkse dingen.

Maar het geluk op aarde bestaat uit zoveel delen, dat er altijd wel ergens een deel te kort is.

Daarmee leven, dat is levenskunst!

Phil Bosmans

Met dank aan Ninon Vercoutre

Coronababbel

6 juni 2020

D-day... om ons te herinneren aan onze vrijheid.

In deze coronatijd is onze vrijheid beperkt en worden we gedwongen om na te denken over onze gemeenschappelijke waarden. Hoe verhoudt zich onze vrijheid tot onze veiligheid? Wat hebben we over voor de meest kwetsbaren in onze samenleving?

Wat in de ene bubbel als 'rechtvaardig' wordt gezien, wordt in een andere bubbel als 'soft' beschouwd, zo van „zachte heemeesters maken stinkende wonden”.

Gelijke kansen voor iedereen bestaan niet. Het is een illusie om te denken dat dat wel mogelijk is. Wat we wel kunnen doen, is ons ethisch oordeelsvermogen ontwikkelen en daar in het dagelijks leven goed gebruik van maken. Ik denk aan het boek van John Rawls, waarin hij zegt dat we vanonder de sluier der onwetendheid moeten beoordelen wat juist is om te doen.

In onze communicatie (binnen en buiten onze bubbel) speelt openheid en het vermogen van perspectief te veranderen een grote rol. Ik moest daar aan denken toen ik hoorde dat Mark Rutte een ommezwaai had gemaakt in zijn mening over Zwarte Piet.

Zelf voelde ik nooit wat voor de feministische theologie, tot het moment waarop ik merkte dat deze voor een ander lid van onze gemeente veel betekende.

Eigenlijk hanteren mensen altijd een ranglijst van waarden. Die kan heel verschillend uitvallen! Het karakter en de levensgeschiedenis van de één lijkt in de verste verte niet op die van een ander, en zelfs binnen de overdenkingen van dezelfde persoon kan de situatie waarin geoordeeld wordt, verschil maken. Zo ben ik meestal van mening dat mijn lichamelijke welzijn meer van belang is dan mijn geestelijke welzijn. Je moet eerst geen honger hebben en niet bedreigd zijn om te kunnen leven.

Echter, soms ervaar ik mijn geestelijke welzijn als een hogere waarde en wil ik in mijn handelen daar prioriteit aan verlenen. Vergelijk dit met de zienswijze in verpleeghuizen die bezoek belangrijker achten dan veiligheid. Ik ben het daar niet mee eens, maar ik begrijp het wel...

Voor goede communicatie is het van belang dat beide partijen zich realiseren in welke verhouding ze tot de ander staan. Wat is in deze situatie de balans tussen nabijheid en afstand? Hoe ken ik de ander en hoe kijkt hij naar mij?

In de volgende babbel praat ik daar verder over.

Margreet Jonkers

Gevonden voorwerpen. Bent u iets kwijt?

Er is inmiddels een flinke verzameling ontstaan in de kerk van voorwerpen die vergeten zijn in de kerk.

Op de foto, hieronder ziet u de gevonden voorwerpen.

Mocht u dus iets missen en u herkent uw eigendom op de foto laat dat dan even weten voor 1 juli aan Miriam van Dam via mail remondenhaag@hetnet.nl of via de telefoon 070-3250779.

Wanneer er niet gereageerd wordt zullen de spullen naar een kledinginzamelplek worden gebracht.

Hartelijk dank.

Miriam van Dam

